Intitulé : LANDSVERORDENING houdende regelen met betrekking tot het wegverkeer

Citeertitel: Landsverordening wegverkeer

Vindplaats : AB 1997 no. 18 (inwtr. AB 2000 no. 11)

Wijzigingen: AB 1997 no. 34; AB 2013 no. 42; AB 2014 no. 11 (inwtr. AB 2014 no. 12); AB 2015 no. 30 (inwtr. AB 2015 no. 40); AB 2017 no. 50

§ 1. Algemene bepaling

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

de Minister	: de minister van Justitie;
het verkeer	: de weggebruikers;
voertuig	: een verrijdbaar apparaat of middel, bestemd om anders dan lang spoorstaven personen of goederen te transporteren;
weg	: voor het verkeer openstaande, verharde of onverharde stroken grond of paden;
motorvoertuig	: een voertuig, bestemd om anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen uitsluitend of mede door een mechanische kracht, op of in het voertuig zelf aanwezig;
bestuurder	: degene die een voertuig feitelijk bestuurt;
toezichthouder	: degene die onder zijn onmiddellijk toezicht de houder van een oefenvergunning een motorvoertuig doet besturen;
houder van een motorvoertuig	: degene die een motorvoertuig, anders dan als eigenaar, rechtmatig tot duurzaam gebruik onder zich heeft;
wielklem	: een mechanisch hulpmiddel waardoor wordt verhinderd dat het voertuig wordt weggereden;
Arubaans rijbewijs	: een rijbewijs als bedoeld in artikel 10, eerste lid.

2. Onder weg wordt mede begrepen de middenberm of middengeleiding, de invoeg- en uitrijstroken, de in de weg gelegen parkeerstroken, parkeerhavens, parkeerplaatsen of andere voor voertuigen openstaande parkeergelegenheden, de in de weg gelegen bruggen en duikers en de naast de weg gelegen natuurlijke en verharde zijkanten.

3. Indien de eigenaar van een voertuig niet tevens de bezitter daarvan is, wordt die bezitter voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde als de eigenaar aangemerkt.

§ 2. Het gedrag op de weg

Artikel 2

Het is verboden zich zodanig te gedragen, dat de vrijheid van het

verkeer zonder noodzaak wordt belemmerd of de veiligheid op de weg in gevaar wordt gebracht of redelijkerwijs is aan te nemen dat de veiligheid op de weg in gevaar kan worden gebracht.

Artikel 3

Het is verboden op een weg opzettelijk wederrechtelijk een aan een ander toebehorend voertuig te gebruiken.

Artikel 4

1. Het is iedere weggebruiker verboden zich zodanig te gedragen, dat een aan zijn schuld te wijten verkeersongeval plaatsvindt, waardoor een ander wordt gedood of aan een ander hetzij zwaar lichamelijk letsel wordt toegebracht, hetzij zodanig letsel, dat daaruit tijdelijke verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden van die ander ontstaat.

2. Het is degene die bij een verkeersongeval is betrokken of door wiens gedraging een verkeersongeval is veroorzaakt, verboden de plaats van het ongeval te verlaten voordat een opsporingsambtenaar danwel een door de minister, belast met justitie, aangewezen functionaris bij de plaats van het ongeval is gearriveerd, indien bij dat ongeval, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, een ander is gedood dan wel letsel of schade aan een ander is toegebracht.

3. Het is degene die bij een verkeersongeval is betrokken of door wiens gedraging een verkeersongeval is veroorzaakt, verboden de plaats van het ongeval te verlaten voordat een opsporingsambtenaar danwel een door de minister, belast met justitie, aangewezen functionaris bij de plaats van het ongeval is gearriveerd, indien bij dat ongeval, naar hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, een ander aan wie bij dat ongeval letsel is toegebracht, in hulpeloze toestand wordt achtergelaten.

4. Het is de bestuurder van een motorvoertuig verboden een huisdier dat als gevolg van een botsing met of overrijding door dat voertuig is gewond, in hulpeloze toestand achter te laten op een weggedeelte dat voor motorvoertuigen is bestemd.

5. Strafvervolging op grond van het tweede lid wordt niet ingesteld tegen de in dat lid bedoelde bestuurder die binnen twee uren na het ongeval, voordat hij als verdachte is aangehouden of verhoord, vrijwillig van het ongeval kennis geeft aan een opsporingsambtenaar en daarbij tevens de opgave doet, vereist voor de vaststelling van de identiteit van zijn persoon of, indien het betreft een motorvoertuig, van dat motorvoertuig.

Artikel 5

1. Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen, terwijl hij verkeert onder zodanige invloed van een stof waarvan hij weet of redelijkerwijs moet weten, dat het gebruik ervan - al dan niet in combinatie met het gebruik van een andere stof - de rijvaardigheid kan verminderen, dat hij niet tot behoorlijk besturen in staat moet worden geacht.

2. Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen na zodanig gebruik van alcoholhoudende drank, dat
a. het alcoholgehalte van zijn adem bij een onderzoek hoger blijkt te

zijn dan tweehonderdentwintig microgram alcohol per liter uitgeademde lucht, dan wel
b. het alcoholgehalte van zijn bloed bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan een halve milligram alcohol per milliliter bloed.

Artikel 6

Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen gedurende de tijd waarvoor een rijverbod als bedoeld in artikel 25, eerste lid, geldt.

Artikel 7

1. Het is degene die weet of redelijkerwijze moet weten, dat hem bij rechterlijke uitspraak de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen is ontzegd, verboden gedurende de tijd dat hem die bevoegdheid ontzegd is, op een weg een motorvoertuig te besturen.
2. Het is degene die weet of redelijkerwijze moet weten dat een op zijn naam gesteld rijbewijs ingevolge artikel 12, eerste lid, dan wel ingevolge artikel 13 voor één of meer categorieën motorvoertuigen ongeldig is verklaard, indien aan hem daarna geen ander rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als in het ongeldig verklaarde rijbewijs vermeld, is afgegeven, verboden op een weg een motorvoertuig van die categorie of categorieën te besturen.
3. Het is degene van wie ingevolge artikel 28, eerste lid, de overgifte van een op zijn naam gesteld rijbewijs of internationaal rijbewijs is gevorderd, indien hij dit rijbewijs niet heeft afgegeven of dit rijbewijs niet aan hem is teruggegeven, verboden op een weg een motorvoertuig te besturen van de categorie of categorieën, waarvoor dat bewijs was afgegeven.

Artikel 7a

Het is degene die een voertuig bestuurt, verboden tijdens het rijden een mobiele telefoon vast te houden.

Artikel 8

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld ten aanzien van:
a. aanwijzingen die in het belang van de vrijheid en de veiligheid van het verkeer worden gegeven;
b. verkeerstekens;
c. gedragsregels voor het verkeer.

§ 3. Technische voorschriften ten aanzien van voertuigen

Artikel 9

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld ten aanzien van inrichtings- en beladingseisen voor voertuigen.

§ 4. Benodigde documenten

Artikel 10

1. Het is de in Aruba ingezeten bestuurder van een motorvoertuig verboden daarmee over een weg te rijden, tenzij hij bij zich heeft een door de Minister afgegeven geldig rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als waarmee gereden wordt, en hij de 18-jarige leeftijd heeft bereikt.

2. Het is de niet in Aruba ingezeten bestuurder van een motorvoertuig verboden daarmee over een weg te rijden, tenzij hij bij zich heeft een geldig, door de autoriteiten in het land van herkomst afgegeven rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als waarmee gereden wordt, of een geldig internationaal rijbewijs, en hij de 18-jarige leeftijd heeft bereikt.

3. De verboden, opgenomen in het eerste en tweede lid, zijn niet van toepassing op de bestuurder van een motorvoertuig op 2 of 3 wielen, die in het bezit is van een door de Minister afgegeven vergunning om zich te bekwamen in het besturen van een motorvoertuig op 2 of 3 wielen, en die zich op een in die vergunning genoemde weg of binnen een in die vergunning genoemd gebied bevindt.

4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften gegeven met betrekking tot de aanvrage, de afgifte en de inrichting van het Arubaans rijbewijs.

Artikel 11

1. Indien het vermoeden bestaat dat de houder van een geldig Arubaans rijbewijs de kennis of bedrevenheid, dan wel de lichamelijke of geestelijke gesteldheid mist voor het besturen van een of meer categorieën motorvoertuigen waarvoor dat Arubaans rijbewijs is afgegeven, kan de Minister van hem vorderen dat hij zijn rijbewijs inlevert bij een door de Minister aangewezen ambtenaar of instantie, en dat hij zich aan een onderzoek naar zijn rijvaardigheid dan wel naar zijn geschiktheid onderwerpt.

2. De vordering moet de feiten of de omstandigheden inhouden, die het vermoeden dat betrokkene niet de noodzakelijke rijvaardigheid of geschiktheid bezit, redelijkerwijs kunnen dragen.

3. Van de uitslag van het onderzoek naar de rijvaardigheid wordt bij aangetekende brief mededeling gedaan aan de betrokkene.

Artikel 12

1. Indien de uitslag van het onderzoek, bedoeld in artikel 11, eerste lid, inhoudt dat de betrokkene niet de rijvaardigheid of geschiktheid bezit voor één of meer categorieën motorvoertuigen die in de vordering zijn vermeld, wordt het rijbewijs voor de desbetreffende categorie of categorieën ongeldig verklaard.

2. Indien de uitslag van het onderzoek inhoudt dat de rijvaardigheid en geschiktheid van de betrokkene voldoende zijn, wordt het rijbewijs bij aangetekend schrijven onverwijld aan hem teruggezonden.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld met betrekking tot de ongeldigverklaring, bedoeld in het eerste lid, van een ingevorderd rijbewijs.

4. De betrokkene kan binnen veertien dagen na de ontvangst van de mededeling van een uitslag als bedoeld in het eerste lid, onder opgave van redenen schriftelijk verzoeken om een nieuw onderzoek; op dit verzoek wordt door de Minister beslist binnen veertien dagen na ontvangst daarvan. Indien het verzoek wordt ingewilligd, zijn artikel 11, derde lid, alsmede het eerste, tweede en derde lid van toepassing.

Artikel 13

Indien de betrokkene zich niet aan het onderzoek onderwerpt en niet van een geldige reden daartoe blijkt, verklaart de Minister of een door deze aangewezen ambtenaar het Arubaans rijbewijs ongeldig, voor zover het betreft de categorie of categorieën motorvoertuigen die in de vordering zijn vermeld, door middel van een stempel met het woord "ongeldig".

Artikel 14

Indien de Minister of een door deze aangewezen ambtenaar het Arubaans rijbewijs voor één of meer categorieën motorvoertuigen of voor een bepaald deel van de geldigheidsduur ongeldig verklaart, doet hij daarvan onverwijld bij aangetekende brief mededeling aan de betrokkene. De ongeldigverklaring is van kracht met ingang van de zevende dag na die van de dagtekening van de mededeling.

Artikel 15

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels gesteld worden omtrent de uitoefening van de in de artikelen 11 tot en met 14 neergelegde bevoegdheden.

Artikel 16

1. Het is de bestuurder van een motorvoertuig dat ouder is dan drie jaar, verboden daarmede over een weg te rijden, en de eigenaar of houder van een motorvoertuig verboden dit motorvoertuig op een weg te laten staan of daarmede over een weg te doen of laten rijden, tenzij voor dat motorvoertuig een keuringsbewijs is afgegeven en de geldigheidsduur van dat bewijs niet is verstreken.

2. Het is de bestuurder van een motorvoertuig waarvoor een geldig keuringsbewijs is afgegeven, verboden met het desbetreffende motorvoertuig op een weg te rijden, tenzij hij dat keuringsbewijs bij zich heeft.

3. Geen keuringsbewijs wordt afgegeven, dan nadat aan de afgevende ambtenaar is getoond een bewijs van een geldende verzekering van het desbetreffende motorvoertuig, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

4. Artikel 10, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17

1. Het is verboden een motorvoertuig op een weg te laten staan of daarmee over een weg te rijden, tenzij overeenkomstig bij regeling van

de Minister te stellen voorschriften op of aan dat motorvoertuig behoorlijk zichtbaar aangebracht is een kenteken in de vorm van een of meer kentekenplaten, houdende de unieke letter- of letter- en cijfercombinatie die met het oog op de identificeerbaarheid van dat motorvoertuig in het verkeer is vermeld op het voor dat motorvoertuig aan de eigenaar of houder ervan afgegeven kentekenbewijs.

2. Het is verboden:

a. op een motorvoertuig enig teken aan te brengen of te doen aanbrengen met het oogmerk de herkenning van het ingevolge het eerste lid gevoerde kenteken te bemoeilijken;
b. een motorvoertuig op een weg te laten staan of daarmee over een weg te rijden, indien op dat motorvoertuig enig teken is aangebracht, waardoor de herkenning van het ingevolge het eerste lid gevoerde kenteken wordt bemoeilijkt;
c. op een motorvoertuig een teken, niet zijnde een ingevolge het eerste lid aan de eigenaar of houder voor dat motorvoertuig afgegeven kenteken aan te brengen met het oogmerk om dat teken te doen doorgaan voor zodanig kenteken;
d. een motorvoertuig op een weg te laten staan of daarmee over een weg te rijden, indien op dat motorvoertuig enig teken is aangebracht, dat, niet zijnde een ingevolge het eerste lid aan de eigenaar of houder afgegeven kenteken, door kan gaan voor zodanig kenteken.

3. Geen kentekenplaten worden afgegeven, dan nadat aan de afgevende ambtenaar is getoond een bewijs van een geldende verzekering van het desbetreffende motorvoertuig, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Landsverordening aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen.

4. Artikel 10, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

Het is verboden opzettelijk onjuiste opgaven te doen bij een aanvrage tot afgifte van een Arubaans rijbewijs, een vergunning als bedoeld in artikel 10, derde lid, een keuringsbewijs als bedoeld in artikel 16, en het kentekenbewijs bedoeld in artikel 17, eerste lid.

§ 5. Civielrechtelijke bepalingen

Artikel 19

1. Indien door een botsing met, of een aan- of overrijding door een voertuig waarmee op een weg wordt gereden, schade wordt toegebracht aan niet door dat voertuig vervoerde personen of goederen, is, behoudens het vijfde lid, de eigenaar of, indien er een houder is, de houder van het voertuig verplicht om die schade te vergoeden.

2. Bij motorvoertuigen waarvoor kentekenplaten zijn afgegeven als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de Motorrijtuig- en motorbootbelastingverordening (AB 1988 no. GT 23), wordt, behoudens tegenbewijs, als eigenaar van dat motorvoertuig beschouwd de persoon, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van die landsverordening.

3. De eigenaar of, indien er een houder is, de houder van een voertuig is aansprakelijk voor de gedragingen van degene die hij met het voertuig laat rijden.

4. Indien een ongeval als bedoeld in het eerste lid, iemands dood

of kwetsing of verminking van enig deel van het lichaam ten gevolge heeft, vinden de artikelen 1387 en 1388 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba (AB 1989 no. GT 100) overeenkomstige toepassing met betrekking tot de personen die een rechtsvordering tot schadevergoeding hebben, en tot de wijze waarop de schade wordt gewaardeerd.

5. De rechter kan het bedrag der schadevergoeding beperken, wanneer aannemelijk is, dat het ongeval is te wijten aan overmacht, daaronder begrepen schuld van iemand voor wie de eigenaar of de houder niet aansprakelijk is.

6. Het eerste tot en met het vijfde lid vinden geen toepassing ten aanzien van schade, door een voertuig toegebracht aan loslopende dieren, aan een ander voertuig in beweging of aan personen en goederen, die daarmee worden vervoerd.

7. De bekentenis van de eigenaar of houder, waarbij deze zich tot zijn bevrijding op overmacht beroept, mag worden gesplitst.

8. Omtrent feiten die betreffen het al dan niet aannemelijk zijn van de aanwezigheid van overmacht of medeschuld als bedoeld in het vijfde lid, kan getuigenis worden afgelegd ook door de bloed- en aanverwanten in de rechte linie van partijen, alsmede door hun echtgenoten.

9. De rechtsvordering tot schadevergoeding verjaart door tijdsverloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het ongeval heeft plaatsgehad, of, ingeval de identiteit van de eigenaar onderscheidenlijk de houder van het motorvoertuig ten tijde van het ongeval niet kon worden vastgesteld, vanaf de dag van vaststelling van die identiteit.

§ 6. Toezicht en opsporing

Artikel 20

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de geüniformeerde opsporingsambtenaren van het Korps Politie Aruba, alsmede de overige daartoe bij landsbesluit aangewezen personen.

2. Elke weggebruiker is verplicht gevolg te geven aan de bevelen en aanwijzingen, gegeven door de in het eerste lid bedoelde personen, in het belang van de vrijheid van het verkeer en van de veiligheid op de weg.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen.

Artikel 21

Op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar is de bestuurder van een voertuig verplicht dit voertuig te doen stilhouden en, indien het betreft een motorvoertuig, de schriftelijke bescheiden die hij ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde bij zich moet hebben, behoorlijk ter inzage af te geven.

Artikel 22

1. Ter controle op de naleving van hetgeen bij of krachtens deze

landsverordening is bepaald, is de opsporingsambtenaar bevoegd aan of in een voertuig een onderzoek in te stellen of te doen instellen en zonodig dat voertuig naar een andere plaats te voeren of te doen voeren.

2. Op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar is de bestuurder van een voertuig verplicht dit voertuig of een door dat voertuig voortbewogen ander voertuig voor een onderzoek van het voertuig naar een andere plaats te voeren of te doen voeren.

3. De bestuurder van een voertuig is verplicht aan het in het eerste en tweede lid bedoelde onderzoek en vervoer medewerking te verlenen en desgevraagd de opsporingsambtenaar in het voertuig te vervoeren.

4. Ingeval aantoonbaar is, dat tijdens het vervoer schade aan het voertuig is toegebracht, is het Land gehouden deze schade te vergoeden.

Artikel 23

1. Indien een voertuig overeenkomstig artikel 22 voor een onderzoek naar een andere plaats wordt overgebracht, wordt het voertuig, zodra het onderzoek voltooid is en indien inbeslagneming achterwege blijft, onverwijld ter beschikking gesteld van de eigenaar.

2. Indien degene aan wie het voertuig ter beschikking is gesteld, nalaat het voertuig te verwijderen of doen verwijderen van de plaats waar het te zijner beschikking is gesteld, is de Minister of een door deze aangewezen ambtenaar bevoegd dat voertuig naar een door de Minister aangewezen plaats te doen overbrengen en in bewaring te doen stellen. In het laatste geval zijn de artikelen 30, 31, 32, 34 en 36 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 24

1. Op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar is de bestuurder van een voertuig verplicht zijn medewerking te verlenen aan een voorlopig onderzoek van uitgeademde lucht en daartoe, volgens door de opsporingsambtenaar te geven aanwijzingen, ademlucht te blazen in een door de opsporingsambtenaar aangewezen apparaat.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op degene die aanstalten maakt een voertuig te gaan besturen.

Artikel 25

1. Een opsporingsambtenaar kan de bestuurder van een voertuig, van wie uit het in artikel 24 bedoelde onderzoek of op andere wijze, naar het oordeel van de opsporingsambtenaar, gebleken is dat hij onder zodanige invloed van het gebruik van een stof als bedoeld in artikel 5, eerste lid, verkeert, dat hij onvoldoende in staat is een voertuig behoorlijk te besturen, een rijverbod opleggen voor ten hoogste 24 uren.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op degene die aanstalten maakt een voertuig te gaan besturen.

Artikel 26

1. Bij verdenking, dat de bestuurder van een voertuig heeft gehandeld in strijd met artikel 5, kan de opsporingsambtenaar hem bevelen zijn medewerking te verlenen aan een onderzoek als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onderdeel a.

2. De verdachte aan wie het in het eerste lid bedoelde bevel is gegeven, is verplicht ademlucht te blazen in een apparaat van een soort en type, opgenomen in een regeling van de Minister, en gevolg te geven aan alle door de opsporingsambtenaar ten dienste van het onderzoek gegeven aanwijzingen.

3. De in het tweede lid bedoelde verplichtingen gelden niet voor de verdachte van wie aannemelijk is, dat het verlenen van een ademonderzoek voor hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

4. In het geval, bedoeld in het derde lid, dan wel indien de medewerking van de verdachte niet heeft geleid tot een voltooid ademonderzoek, kan de opsporingsambtenaar de verdachte vragen toestemming te verlenen tot het door een arts doen verrichten van een onderzoek als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onderdeel b. Gelijke bevoegdheid heeft de opsporingsambtenaar, indien het vermoeden bestaat dat de verdachte onder invloed van een andere in artikel 5, eerste lid, bedoelde stof dan alcoholhoudende drank verkeert.

5. Indien de verdachte zijn op grond van het vierde lid gevraagde toestemming niet verleent, kan de officier van justitie of een hulpofficier van justitie hem bevelen zich te onderwerpen aan een onderzoek van zijn bloed.

Artikel 27

1. De verdachte aan wie een bevel als bedoeld in artikel 26, vijfde lid, is gegeven zich aan een onmiddellijk onderzoek van zijn bloed te onderwerpen, is verplicht aan dit bevel gevolg te geven en zijn medewerking te verlenen. Van hem wordt door een arts zoveel bloed afgenomen, als voor het onderzoek en een tegenonderzoek noodzakelijk is.

2. De in het eerste lid genoemde verplichtingen gelden niet voor de verdachte van wie aannemelijk is, dat afname van bloed bij hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

3. Indien de verdachte niet in staat is zijn wil kenbaar te maken, kan hem met toestemming van de officier van justitie of een hulpofficier van justitie, door een arts de in het eerste lid bedoelde hoeveelheid bloed worden afgenomen, tenzij aannemelijk is dat dit bij hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is; de verdachte aan wie een zodanig bevel is gegeven, is verplicht daaraan zijn medewerking te verlenen. Een onderzoek van het bloed vindt in dat geval niet plaats, dan nadat de verdachte in de gelegenheid is gesteld zijn toestemming daartoe te geven. Zo nodig kan hem, overeenkomstig artikel 26, vijfde lid, worden bevolen zijn toestemming te verlenen. Indien de verdachte weigert zijn toestemming te verlenen, wordt de gehele hoeveelheid afgenomen bloed vernietigd.

4. De in het tweede lid bedoelde verdachte is verplicht mede te werken aan een door de officier van justitie of een hulp-officier van justitie bevolen onderzoek, ten einde op andere wijze dan door adem- of bloedonderzoek het gebruik van de in artikel 5, eerste lid, bedoel-

de stoffen of het in artikel 5, tweede lid, onderdeel b, genoemde gehalte vast te stellen.

5. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de wijze van uitvoering van de artikelen 24 en 26 en van dit artikel.

Artikel 28

1. Op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar is de bestuurder van een motorvoertuig, tegen wie door een opsporingsambtenaar ter zake van overtreding van artikel 5, eerste of tweede lid, 26, tweede lid, of 27, eerste, derde of vierde lid, proces-verbaal wordt opgemaakt, verplicht tot overgifte van het aan hem afgegeven en op zijn naam gestelde Arubaans rijbewijs of een rijbewijs als bedoeld in artikel 10, tweede lid.

2. In geval van toepassing van het eerste lid kan het motorvoertuig, voor zover geen andere bestuurder beschikbaar is of de bestuurder niet aanstonds voldoet aan de vordering, onder toezicht of, voor zover degene die het proces-verbaal opmaakt zulks nodig oordeelt, in bewaring worden gesteld. De teruggave van het motorvoertuig kan achterwege blijven, zolang niet aan de vordering is voldaan.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan, indien bij een onderzoek als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onderdeel a, blijkt of, bij ontbreken van een dergelijk onderzoek, een ernstig vermoeden bestaat dat het alcoholgehalte van de adem van de bestuurder hoger is dan een bij regeling van de Minister vastgesteld aantal microgrammen alcohol per liter uitgeademde lucht, dan wel bij overtreding van artikel 26, tweede lid, of artikel 27, eerste, derde of vierde lid. Zij kan voorts worden gedaan, indien door het in het eerste lid bedoelde feit de veiligheid op de weg ernstig in gevaar is gebracht.

4. Het ingevorderde rijbewijs wordt, tegelijk met het proces-verbaal, onverwijld toegezonden aan het Openbaar Ministerie. Indien bij het in het tweede lid bedoelde onderzoek is gebleken of, bij ontbreken van een dergelijk onderzoek, een ernstig vermoeden bestaat dat het alcoholgehalte van de adem van de bestuurder hoger was dan een bij regeling van de Minister vastgesteld aantal microgrammen alcohol per liter uitgeademde lucht, dan wel indien op grond van andere feiten of omstandigheden ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de bestuurder opnieuw een feit als bedoeld in het eerste lid zal begaan, is het Openbaar Ministerie bevoegd het rijbewijs onder zich te houden, totdat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan of, indien bij die uitspraak de bestuurder de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen onvoorwaardelijk is ontzegd, tot het tijdstip waarop die uitspraak wat betreft de bijkomende straf van ontzegging, voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden. In het laatste geval wordt het rijbewijs, na het bovenbedoelde tijdstip, ingeleverd bij degene die dat rijbewijs heeft afgegeven.

5. Indien het Openbaar Ministerie niet binnen tien dagen na de dag van invordering gebruik maakt van de in het derde lid gegeven bevoegdheid, wordt het rijbewijs onverwijld teruggegeven aan de houder. Teruggave vindt eveneens plaats, indien ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat aan de houder in geval van veroordeling geen onvoorwaardelijke ontzegging van de bevoegdheid motorvoer-

tuigen te besturen zal worden opgelegd, dan wel geen onvoorwaardelijke ontzegging van langere duur dan de tijd gedurende welke het rijbewijs is ingevorderd of ingehouden geweest, of indien het onderzoek van de zaak op de terechtzitting niet binnen zes maanden na de dag van invordering is aangevangen.

6. In geval van toepassing van het eerste tot en met vierde lid kan elke belanghebbende daartegen binnen zeven dagen bij bezwaarschrift opkomen. Een bezwaarschrift wordt ingediend bij het Gerecht in Eerste Aanleg, dat binnen veertien dagen de belanghebbende, desgevraagd bijgestaan door een raadsman, hoort of oproept en daarop beslist bij met redenen omklede beschikking, die onverwijld aan de belanghebbende wordt betekend.

§ 7. Wielklem, overbrenging en inbewaringstelling van voertuigen

Artikel 29

1. Indien ter zake van een overtreding van een bij of krachtens deze landsverordening vastgesteld voorschrift, begaan met een op een weg staand voertuig, proces-verbaal wordt opgemaakt door een opsporingsambtenaar en deze van oordeel is, dat het belang van de vrijheid van het verkeer of de veiligheid op de weg de verwijdering van dat voertuig noodzakelijk maakt, is de Minister of een door deze aangewezen ambtenaar volgens door de Minister te stellen richtlijnen bevoegd dat voertuig naar een door de Minister aangewezen plaats over te brengen of te doen overbrengen.

2. Alvorens het in het eerste lid bedoelde verzoek te doen, kan de daar bedoelde opsporingsambtenaar aan één van de wielen van het voertuig een wielklem worden aangebracht, teneinde het wegrijden van het voertuig te voorkomen voor ten hoogste 2 uren. Indien na het aanbrengen van de wielklem 2 uren zijn verstreken, kan het voertuig worden overgebracht en in bewaring worden gesteld.

3. Ter zake van het verwijderen van de wielklem worden kosten in rekening gebracht bij de overtreder.

4. De wielklem wordt niet verwijderd dan nadat de kosten van het aanbrengen en van het verwijderen van de wielklem zijn voldaan. Na deze voldoening vindt de verwijdering van de wielklem zo spoedig mogelijk plaats.

5. Degene die het in het eerste lid bedoelde proces-verbaal opmaakt, maakt daarin melding van het overbrengen.

Artikel 30

1. Het overeenkomstig artikel 29, eerste lid, overgebrachte voertuig wordt in bewaring gesteld. De Minister draagt er zorg voor, dat in een daartoe aangelegd register aantekening wordt gemaakt van het voertuig dat in bewaring wordt gesteld, alsmede van de dag en het uur waarop dat voertuig in bewaring wordt gesteld.

2. De Minister geeft het voertuig aan de eigenaar terug tegen betaling van de kosten van overbrenging en bewaring. Artikel 19, tweede lid, is van toepassing.

Artikel 31

1. Wanneer het voertuig binnen 48 uren na de aantekening, bedoeld in artikel 30, eerste lid, niet is afgehaald geeft de Minister binnen zeven dagen van de overbrenging en bewaring kennis:
a. indien het voertuig een motorvoertuig is, de persoon, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van de Motorrijtuig- en motorbootbelastingverordening;
b. indien blijkt dat ter zake van het voertuig aangifte van vermissing is gedaan, aan degene die de aangifte heeft gedaan;
c. in nader door de Minister te bepalen gevallen op de daarbij aangegeven wijze.

2. Indien het voertuig binnen 90 dagen na de aantekening, bedoeld in artikel 30, eerste lid, niet is afgehaald, is de Minister bevoegd het op een openbare veiling te verkopen of, indien verkoop naar zijn oordeel niet mogelijk is, het voertuig te laten vernietigen. Gelijke bevoegdheid heeft hij ook binnen de termijn, zodra de kosten van overbrenging en bewaring, vermeerderd met de voor de verkoop of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van het voertuig naar zijn oordeel onevenredig hoog worden.

3. Verkoop of vernietiging vindt niet plaats binnen twee weken, nadat de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, is uitgegaan.

4. De opbrengst van verkoop of de geschatte sloopwaarde bij vernietiging worden op de kosten van overbrenging en bewaring in mindering gebracht.

Artikel 32

1. Gedurende drie jaren na het tijdstip van de verkoop heeft degene die op dat tijdstip eigenaar was, recht op de opbrengst van het voertuig, met dien verstande dat de kosten van overbrenging en bewaring eerst met die opbrengst worden verrekend. Na het verstrijken van die termijn vervalt het eventuele batige saldo aan het Land.

2. De kosten van overbrenging en bewaring zijn verschuldigd door de eigenaar. De kosten van verkoping of vernietiging, bedoeld in artikel 31, tweede lid, alsmede de kosten van opsporing van degene aan wie de kennisgeving, bedoeld in artikel 31, eerste lid, wordt gezonden, en die van het doen van de kennisgeving worden aangemerkt als kosten van overbrenging en bewaring.

3. De eigenaar is de kosten echter niet verschuldigd, indien deze kosten door de houder of de bestuurder reeds zijn betaald of indien ter zake van het in artikel 29, eerste lid, bedoelde feit:
a. de officier van justitie onvoorwaardelijk van vervolging heeft afgezien;
b. een rechterlijke uitspraak, inhoudende vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, onherroepelijk is geworden;
c. aannemelijk is, dat het is begaan door iemand die tegen de wil van de bezitter van het voertuig gebruik heeft gemaakt en deze dit gebruik redelijkerwijze niet heeft kunnen beletten.

4. In de gevallen, bedoeld in het derde lid, onderdelen a en b, is het Land verplicht de bezitter een redelijke schadeloosstelling te betalen.

Artikel 33

Indien het voertuig waarmee de overtreding is begaan, door of vanwege de eigenaar wordt verplaatst, terwijl ter plaatse van de overtreding reeds een aanvang is gemaakt met de voorbereiding van de overbrenging van dat voertuig, zijn de artikelen 32, tweede en derde lid, en 34 van toepassing. Daarbij worden de aan de voorbereidende werkzaamheden verbonden kosten aangemerkt als kosten van overbrenging. Van die voorbereidende werkzaamheden wordt aantekening gemaakt in het proces-verbaal dat ter zake van de overtreding wordt opgemaakt.

Artikel 34

Aan degene die de kosten van overbrenging en bewaring heeft voldaan, wordt op diens verzoek het bij het afhalen van het voertuig betaalde bedrag der kosten door of namens de minister van Financiën terugbetaald, dan wel het op de opbrengst in mindering gebrachte bedrag alsnog uitgekeerd, wanneer hij die kosten niet verschuldigd is.

Artikel 35

Op de overbrenging en bewaring is artikel 22, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de overbrenging, bewaring, verkoop en vernietiging, de berekening en betaling van de kosten, het inrichten en aanhouden van het in artikel 30, eerste lid, bedoelde register, alsmede omtrent hetgeen verder voor de uitvoering van de artikelen 29 tot en met 35 noodzakelijk is.

Artikel 37

Indien ter zake van overtreding van artikel 5 proces-verbaal wordt opgemaakt door een opsporingsambtenaar, kan het desbetreffende voertuig, indien geen andere bestuurder aanwezig is, in bewaring worden gesteld. In het laatste geval zijn de artikelen 29 tot en met 35 van overeenkomstige toepassing.

§ 8. Besturen onder toezicht

Artikel 38

1. Op de toezichthouder zijn de artikelen 4 tot en met 7, 11, eerste lid, 16, 21, 22, derde lid, en 24 tot en met 28 van overeenkomstige toepassing.
2. Op de toezichthouder is artikel 10, eerste lid, van toepassing, met dien verstande dat aan hem reeds ten minste drie jaren tevoren is afgegeven een Arubaans rijbewijs voor de categorie motorvoertuigen die hij doet besturen.

Artikel 39

1. Het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 9, bevat ten aanzien van motorvoertuigen waarmee een toezichthouder de houder van een oefenvergunning doet besturen, bijzondere voorschriften met betrekking tot de inrichting van die motorvoertuigen.

2. De toezichthouder is verantwoordelijk voor de naleving van de in het eerste lid bedoelde bijzondere voorschriften.

§ 9. Strafbepalingen

Artikel 40

1. Overtreding van artikel 4, eerste lid, wordt gestraft met:
a. gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie, indien het een ongeval betreft waardoor een ander wordt gedood;
b. gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie, indien het een ongeval betreft waardoor een ander lichamelijk letsel wordt toegebracht.

2. Indien de schuld bestaat in roekeloosheid, wordt overtreding van artikel 4, eerste lid, gestraft met:
a. gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie, indien het een ongeval betreft waardoor een ander wordt gedood;
b. gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van de vierde categorie, indien het een ongeval betreft waardoor een ander lichamelijk letsel wordt toegebracht.

3. Indien de schuldige verkeerde in de toestand, bedoeld in artikel 5, eerste of tweede lid, dan wel na het feit niet heeft voldaan aan een bevel, gegeven krachtens artikel 24 of artikel 26, eerste lid, of indien het feit is veroorzaakt of mede is veroorzaakt doordat hij een krachtens deze landsverordening vastgestelde maximumsnelheid in ernstige mate heeft overschreden, dan wel zeer dicht achter een ander voertuig is gaan rijden, geen voorrang heeft verleend of gevaarlijk heeft ingehaald kunnen de in het eerste en tweede lid bepaalde gevangenisstraffen met de helft worden verhoogd of geldboete van de naasthogere categorie worden opgelegd.

4. Hij die handelt in strijd met een verbod als bedoeld in de artikelen 3, 4, tweede of derde lid, 5, 6, 7 en 10, eerste of tweede lid, en 17, eerste of tweede lid, of een gebod als bedoeld in de artikelen 26, tweede lid, en 27, eerste, derde of vierde lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

5. Hij die handelt in strijd met een verbod als bedoeld in de artikelen 2, 4, vierde lid, 7a, 16, eerste en tweede lid, 18, of een gebod als bedoeld in de artikelen 20, tweede lid, 21, 22, tweede en derde lid, 24, 28, eerste lid, en 43, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de derde categorie.

6. Hij die handelt in strijd met voorschriften in de in deze landsverordening genoemde landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, voor zover die overtreding uitdrukkelijk als strafbaar feit is

aangemerkt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de derde categorie.

7. De in het eerste tot en met vierde lid strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven; de feiten, strafbaar gesteld in het vijfde lid en krachtens het zesde lid, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 41

1. Bij veroordeling van de bestuurder van een motorvoertuig ter zake van een feit dat ingevolge artikel 40, zesde lid, als misdrijf wordt beschouwd, kan hem de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste vijf jaren worden ontzegd.

2. Bij veroordeling van de bestuurder van een motorvoertuig ter zake van een feit dat ingevolge artikel 40, zesde lid, als overtreding wordt beschouwd, kan hem de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen voor de tijd van ten hoogste twee jaren worden ontzegd.

3. Bij de rechterlijke uitspraak kan worden bepaald, dat de tijd gedurende welke het rijbewijs van de veroordeelde ingevolge artikel 28 vóór het tijdstip waarop de uitspraak, wat betreft de in dit artikel bedoelde bijkomende straf, voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden, ingehouden is geweest, op de duur van de in het eerste en tweede lid bedoelde bijkomende straf geheel of gedeeltelijk in mindering zal worden gebracht.

Artikel 42

1. Indien een bij of krachtens deze landsverordening als overtreding strafbaar gesteld feit is begaan door een bij de ontdekking van het feit onbekend gebleven bestuurder van een motorvoertuig, kan de eigenaar of houder van dat motorvoertuig voor dat feit worden gestraft, voor zover deze niet reeds naast de bestuurder voor dat feit aansprakelijk is.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de eigenaar of houder:

a. binnen veertien dagen na daartoe door een der in artikel 20 bedoelde personen in de gelegenheid te zijn gesteld, de naam en het volledige adres van de bestuurder heeft bekend gemaakt;
b. uiterlijk op de dag vóór die der terechtzitting, schriftelijk en onder vermelding van de zaak en de dag ter terechtzitting, de naam en het volledig adres van de bestuurder aan het openbaar ministerie bekend maakt;
c. niet heeft kunnen vaststellen wie de bestuurder was, en hem daarvan redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt.

3. Op straffe van nietigheid wijst de dagvaarding op het tweede lid, onderdeel b.

4. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid is artikel 19, tweede lid, van toepassing.

Artikel 43

1. Indien een bij of krachtens deze landsverordening als misdrijf strafbaar gesteld feit is begaan door een bij de ontdekking van het feit onbekend gebleven bestuurder van een motorvoertuig, is de eige-

naar of houder van dat motorvoertuig verplicht - na een daartoe strekkend bevel van een opsporingsambtenaar - binnen een door die opsporingsambtenaar te stellen termijn die ten minste 48 uren bedraagt, de identiteit van de bestuurder bekend te maken.

2. Artikel 42, tweede lid, onderdeel c, is van toepassing.

Artikel 44
(vervallen)

Artikel 45

1. De officier van justitie kan voor de aanvang van een terechtzitting aan een verdachte een of meer voorwaarden stellen ter voorkoming van strafvervolging wegens de misdrijven, bedoeld in de artikelen 3 tot en met 7. Door voldoening aan de voorwaarden vervalt het recht tot strafvordering.

2. De volgende voorwaarden kunnen worden gesteld:

a. betaling aan het Land van een geldsom van ten minste Afl. 25,- en ten hoogste Afl. 25.000,-;
b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen en vatbaar zijn voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;
c. gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door het strafbare feit veroorzaakte schade.

§ 10. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 46

Keuringsbewijzen die zijn afgegeven vóór de inwerkingtreding van deze landsverordening, worden, voor zover zij hun geldigheid niet hebben verloren, gelijkgesteld met overeenkomstig deze landsverordening afgegeven keuringsbewijzen. Zij behouden hun geldigheid voor de duur waarvoor zij zijn afgegeven.

Artikel 47

De Wegenverkeersverordening wordt ingetrokken.

Artikel 48

De landsverordening houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, wordt ingetrokken.

Artikel 49

De artikelen 10 tot en met 13 van de Districts- en komgrenzenverordening (AB 1990 no. GT 37) vervallen.

Artikelen 50 en 51
(vervallen)

==

Artikel 52

1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.
2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening wegverkeer.